

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. december 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1494
Dok.: RAJ41693

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 105 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. oktober 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 105 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren redegøre for stigningen i antallet af langvarige varetægtsfængslinger i 2009 og forholde sig til faste tidsgrænser frem for fravigelige for at nedbringe varetægtsfængslingerne.”

Svar:

For så vidt angår udviklingen i antallet af langvarige varetægtsfængslinger henvises der til Justitsministeriets svar af 15. oktober 2010 på spørgsmål nr. 1518 (Alm. del).

Til brug for besvarelsen af den øvrige del af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, som har oplyst følgende:

”For så vidt angår den del af spørgsmålet, der vedrører tidsgrænser for varigheden af varetægtsfængsling, bemærkes indledningsvis, at retsplejelovens § 768 a indeholder frister for udstrækningen af varetægtsfængsling. Det følger således af § 768 a, stk. 1, at varetægtsfængsling ikke – medmindre retten finder, at der foreligger særlige omstændigheder – må overstige et sammenhængende tidsrum på (1) 6 måneder, når sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven ikke kan medføre fængsel i 6 år, eller (2) 1 år, når sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover. Er arrestanten under 18 år, er fristerne for varetægtsfængsling henholdsvis 4 måneder og 8 måneder og kan kun overskrides, hvis der foreligger helt særlige omstændigheder, jf. § 768 a, stk. 2.

Bestemmelsen i § 768 a blev indsat i retsplejeloven ved lov nr. 493 af 17. juni 2008 og bygger på Strafferetsplejeudvalgets anbefalinger i betænkning nr. 1492/2007.

I betænkningen overvejede Strafferetsplejeudvalget særskilt, om der burde fastsættes en absolut og ufravigelig frist for varetægtsfængslingers samlede udstrækning.

Et flertal i udvalget, herunder anklagemyndighedens repræsentanter, fandt ikke grundlag for at foreslå en sådan absolut overgrænse for varetægtsfængsling. Flertallet lagde i den forbindelse vægt på, at de sager, hvor varetægtsfængsling kommer på tale, er af vidt forskellig karakter, og at der – navnlig når det drejer sig om den mest alvorlige og komplicerede kriminalitet – af forskellige grunde kan være et stærkt behov for varetægtsfængsling gennem længere tid.

Flertallet lagde endvidere vægt på, at en absolut overgrænse, hvis den skulle fastsættes således, at den kunne få reel betydning, måtte antages at ville ramme varetægtsfængslinger i meget alvorlige sager. En sådan overgrænse måtte således nødvendigvis føre til løsladelse – også i tilfælde, hvor det efter gældende ret vil fremstå helt åbenbart, at fængslingsbetingelserne, herunder også proportionalitetskravet, med styrke er opfyldt. Som eksempel herpå nævner flertallet kompliceret, grov bandekriminalitet, herunder narokriminalitet, med internationale forgreninger og drabssager med særligt tidskrævende undersøgelser.

Flertallet fandt derimod, at der i retsplejeloven burde markeres et tidspunkt, hvor varetægtsfængsling enten bør være ophørt eller må kræve en særlig begrundelse, og flertallet anbefalede derfor, at der i retsplejeloven blev indført fravigelige frister for, hvor længe varetægtsfængsling kan opretholdes. Den senere vedtagne bestemmelse i retsplejelovens § 768 a er i overensstemmelse med flertallets forslag.

Af de grunde, som flertallet anfører i betænkningen, er det fortsat min opfattelse, at væsentlige hensyn, herunder hensynet til at kunne efterforske og retsforfølge alvorlig kriminalitet, taler imod at indføre faste øvre grænser for udstrækningen af varetægtsfængsling.”

Jeg kan ligesom Rigsadvokaten tilslutte mig den argumentation mod ufravigelige tidsgrænser for varetægtsfængsling, som er anført af et flertal i Straffelovrådet i betænkningen fra 2007.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. 1518, vil jeg i øvrigt tage stilling til, om der kan være behov for nye tiltag på området, når Rigsadvokaten fremlægger sin redegørelse for antallet af langvarige varetægtsfængslinger i 2009.